

var i Veien, som det var politiske Hensyn, det vil sige parlamentariske Hensyn. Jeg tror, at ærede Medlemmer, der have talt om politiske Hensyn, have gjort sig styblige i en lille Unøjagtighed; thi det er parlamentariske Hensyn, det gælder om, det vil sige Hensyn til Fremtvingelsen af en parlamentarisk Regjering. Dette falder ikke ganske sammen med Hensyn til Fædrelandet; thi ligesaa vist som politiske Hensyn falde sammen med fædrelandske Hensyn — det er ensbetydende Begreber — lige saa vist er det, at parlamentariske Hensyn ikke betyde det Samme som fædrelandske Hensyn.

Winther: Jeg vil aldeles ikke videre indlade mig paa Sagen, men kun udtrykkelig forvare mig imod, at jeg ved denne Afstemning i mindste Maade skulde lade mig lede af et Hensyn til det nuværende Ministerium. Naar jeg stemmer imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, saa er det, fordi jeg er imod, at man gjør dette Forsøg, saa længe oven i Kjøbet alle de andre Foranstaltninger, som staa i Forbindelse dermed, og som af Ministeriet selv ere satte i Forbindelse dermed, slet ikke foreligge, og der ikke er givet nogen Udflugt til, naar de kunne komme til at foreligge. Jeg vil for mit Bedkommende have min Afstemning opfattet saaledes, at den er foretaget under Hensyn til selve det foreliggende Spørgsmaals Realitet.

Marineministeren: Da jeg forud har indbegaaet en større Del af de Indvendinger, der ere komne frem fra ærede Medlemmer, er jeg i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig meget kort. Der er fra et enkelt Medlem — saavidt jeg kunde høre — blevet brugt et Udtryk om den Fremgangsmaade, jeg har valgt ved at indbringe dette Lovforslag i dette Thing, som er af den Bestaaffenhed, at det aldrig nogensinde før har været brugt overfor mig. Jeg er derfor i overordentlig Forlegenhed med, hvorledes jeg skal svare derpaa; jeg vil derfor hellere forudsætte, at jeg har hørt feil, og jeg tror derfor, at jeg kan lade det ligge. Af et andet æret Medlem er der paaberaabt et sagkyndigt Medlem i det andet Thing, der har udtalt sig imod mit Forslag om Flaadens Bygningsvæsen. Jeg har ikke anset det for passende her i dette Thing at indbegaa Ytringer, der ere komne frem fra den paagjældende sagkyndige Mand, netop fordi de ere fremkomne i det andet Thing; men det er en Selvsølge, at det vilde være mig overordentlig hjært, om jeg paa en eller anden Maade, f. Ex. ved at det Forslag, der her foreligger, ogsaa maatte komme til at foreligge Landsthinget, maatte faae Leilighed til, at optage Kampen med ham om hans og mine Anskuelser, vedrørende Flaadens Materiel. Som jeg formo-

dede, er der fra ærede Medlemmer fremkommet Ytringer, der gaa ud paa hovedsagelig at reise formelle Indvendinger mod det Lovforslag, som nu foreligger. Saaledes som jeg har udhævet, og som det er udtalt af forskellige ærede Medlemmer, foreligger der her det særegne Forhold, at Spørgsmaalet om Flaadens Nybygning først var indbragt gennem et særligt Lovforslag, men da det ikke havde Udflugt til at blive fremmet, ansaa jeg det for at være nødvendigt at oversføre et enkelt Spørgsmaal paa Finantslovsforslaget. Efterat det nu ikke blev gennemført paa Finantslovsforslaget, har jeg atter troet, at det naturligt, som oprindeligt paatænkt, atter blev behandlet gennem et særligt Lovforslag. I Dyrigt behøver jeg ikke videre at gaa ind derpaa. Jeg tror udførligt at have paavist, at jeg efter min bedste Overbevisning har valgt denne Vej til at fremme Sagen, fordi jeg derved troede at gjøre det muligt, at dette Spørgsmaal ikke blev betragtet som et politisk Spørgsmaal — et Spørgsmaal, ved hvis Afgjørelse den politiske Stemning overfor Regjeringen overveidende vilde komme i Betragtning — men som et Marinespørgsmaal, ved hvilket Things Stemning overfor Flaaden og dens Fremtid kunde blive det Afgjørende. Det er blevet udtalt, at Sagen mulig vilde have stillet sig anderledes, dersom jeg havde valgt en anden Vej, nemlig ved Ændringsforslag til Finantsloven at bringe Sagen tilbage til det høie Things Afgjørelse her. Det er med en vis blandet Følelse, jeg hører denne Udtalelse, thi det har hidtil syntes mig ikke fuldstændig umuligt, at man, hvis jeg havde valgt denne anden Vej, da netop havde indvendt imod mig, at jeg havde valgt den, og i alt Fald havde fundet paa at tillægge de politiske Grunde den samme Vægt, som man tillægger dem her i Dag.

Jeg skal nu i Dyrigt henstille denne Sag til det høie Things Afgjørelse. Jeg har viist, at jeg ved at bringe Sagen frem og bringe den frem paa den Maade, som jeg har gjort, har villet gjøre, hvad jeg ansaa det for min Pligt at gjøre. Jeg har ogsaa troet at opfylde en Pligt overfor det høie Thing ved at bringe Sagen saaledes tilbage, at den kunde foreligge fuldstændig oplyst for Dem, og saaledes at De kunne være Dem fuldkommen bevidste, hvad det gælder om, og hvad Ansvar De paatage Dem. For at Intet skal være forsonet fra min Side, tillader jeg mig at rette den Opfordring til ærede Medlemmer, at dersom der endnu maatte være Noget, der maatte være Dem uklart med Hensyn til Sagens Realitet, De da ville begjære Dplysning hos mig. Jeg ønsker at give det høie Thing enhver Dplysning, som at Sagens Realitet kan ligge klart for. For mig er Sagen den, at om end det høie Thing tidligere har konstateret, at det ikke er en Opgivelse af Panderskibets Bygning, det her dreier sig om, men kun en Opfattelse deraf,